

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 1542/2022
13.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца „RIO EXPORT IMPORT” ДОО Лапље Село, чији је пуномоћник Мирко Слијепчевић, адвокат у ..., против туженог Привредно друштво за пословне услуге „MERCATOR-S” ДОО Београд, чији је пуномоћник Живорад Иконовић, адвокат у ..., ради исплате, вредност предмета спора 675.691,78 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 3820/21 од 18.11.2021. године, у седници већа одржаној дана 13. октобра 2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 1Пж 3820/21 од 18.11.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Новом Саду 1П 35/2021 од 15.03.2021. године, у ставу првом изреке обавезан је тужени да исплати тужиоцу износ од 262.847,23 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2017. године до коначне исплате, износ од 66.370,68 динара на име законске затезне камате на главни дуг обрачунате до дана 30.09.2017. године и износ од 346.473,87 динара на име накнаде штете са припадајућом законском затезном каматом од 13.07.2017. године до коначне исплате; у ставу другом изреке укинута су наведена решења о извршењу у целисти, заједно са трошковима извршења; у ставу трећем изреке обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 741.766,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда 1Пж 3820/21 од 18.11.2021. године, у ставу I изреке делимично је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да исплати тужиоцу износ од 262.847,23 динара са законском затезном каматом почев од 01.10.2017. године до коначне исплате и износ од 66.370,68 динара на име законске затезне камате на главни дуг обрачунате до дана 30.09.2017. године; у ставу II изреке делимично је преиначена првостепена пресуда у делу става првог изреке тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да исплати тужиоцу износ од 346.473,87 динара на име накнаде штете са припадајућом законском затезном каматом

од 13.07.2017. године до коначне исплате, као неоснован; у ставу III изреке преиначено је решење о трошковима, тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове првостепеног поступка; у ставу IV изреке обавезан је тужилац да туженом на име трошкова другостепеног поступка плати износ од 41.800,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Тужени је доставио одговор на ревизију којим је оспорио ревизијске наводе тужиоца и предложио одбацивање ревизије као недозвољене односно одбијање ревизије као неосноване. Трошкове за састав одговора на ревизију је тражио.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ревизија је недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.), осим из члана 404. овог Закона.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку је прописано да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 480. став 2. Закона о парничном поступку је предвиђено да се у поступку у привредним споровима сходно примењују остале одредбе овог закона. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да против одлуке другостепеног суда у споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Предметни спор, инициран предлогом за извршење од 10.05.2016. године, има карактер привредног спора, у смислу члана 480. Закона о парничном поступку. Вредност предмета спора износи 675.691,78 динара.

Како вредност предмета спора у овом парничном поступку очигледно не прелази износ од 30.000,00 евра, следи да се ревизијом побија пресуда донета у спору мале вредности.

У овој врсти спора ревизија није дозвољена, што одређује цитирана одредба члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Притом, законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора, искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку према коме је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Како је другостепена одлука донета у парници у спору мале вредности у којој изјављивање овог правног лека није дозвољено, а тужилац се не позива на члан 404. ЗПП, нити ревизијским наводима суштински предлаже да се о изјављеној ревизији

одлучује као о изузетно дозвољеној, то је ревизијски суд применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке ове одлуке, тако што је одбацио ревизију тужиоца, као недозвољену.

Ставом другим изреке, на основу одредбе члана 165. став 1. ЗПП, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизије, јер са ревизијом није успео, и захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, с обзиром да се не ради се о трошковима потребним ради вођења парнице у смислу члана 154. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**